BUCUROȘI DE OASPEȚI?

Ospitalitatea poporului nostru este cunoscută pretutindeni. Ea decurge din atitudinea fiecăruia față de cel invitat, oaspetele. In sport — mai ales în sport — ea a devenit o regulă. Echipele oaspete sînt primite — de cele mai multe ori — cu flori în gară sau la aeroport și, în orice caz, gazdele se îngrijesc din vreme ca viitorii adversari de pe terenul de sport să aibă asigurate toate condițiile de bună petrecere a timpului, dar și de odihnă. Este — dacă vreți — un aliniat principal din nescrisa lege a loialității sportive.

Un tablou complet al exemplelor care întăresc această regulă este imposibil de redat. Ar fi uriaș. Ne vom mărgini deci doar la cavalerii fluierului aflați în postura de oaspeți. Nu există arbitru — ne referim la cei de fotbal — care să nu fie așteptat în gară de o delegație a gazdelor. In jurul lui roiesc cei care vor să-i facă cît mai plăcută șederea în localitate... Este întrebat cum a călătorit („Auzi, dom'le, să-i dea loc în vagonul de lîngă locomotivă!?..., pe fețele tuturor se citește amărăciunea față de lipsa de prevedere a C.F.R.-ului, vor să știe dacă dorește să viziteze localitatea („Avem niște pivnițe renumite!"), și dacă n-ar vrea să se odihnească în camera special rezervată la hotel (chit că omul stă numai cîteva ore în localitate). Evident, în aceste cazuri se exagerează cu ospitalitatea. S-ar putea spune că arbitrului, pur și simplu, i se face curte. Deh! După-amiază e meciul!

Ce se întîmplă însă cu cei ce și-au asumat sarcina de a conduce buna desfășurare a meciurilor de volei sau de baschet, a unor competiții de ciclism sau atletism? Pe ei, de cele mai multe ori, nu-i bagă nimeni în seamă. Acestea sînt excepții care vor — se pare — să întărească regula ospitalității. Vine omul (de pildă, ing. Emil Costoiu), la Petroșeni. A sosit la ora 6 dimineața, după o călătorie de o noapte făcută de la București pînă în Valea Jiului. Meciul de volei Știința Petroșeni — Electroputere Craiova începe la ora 11. Ce să facă în cele 5 ore de așteptare? Nu l-a așteptat nimeni la tren. Nu cunoaște orașul. Stă omul pînă la ora 8 în gară și așteaptă să se deschidă o cofetărie. Intre timp, studiază... mersul trenurilor. Apoi, cu o cafea în față mai pierde vreo oră. După aceea, întreabă pe unul dintre trecători care este strada principală. O parcurge de la un capăt la celălalt, apoi — tot din om în om — află unde este sala de sport. Și cînd apare, gazdele (mirate, firește), îl întreabă cum și-a petrecut vremea. Și fiindcă omul nu face reproșuri, la încheierea meciului îl lasă singur să-și alcătuiască și restul programului. Trenul pentru București pleacă abia la miezul nopții...

Am mai putea vorbi — din păcate, în aceiași termeni — și despre ospitalitatea clujenilor față de arbitrii de ciclism, despre cea a timișorenilor (tot cu arbitrii de volei) și...

Dar să oprim aici lista, pentru că altfel nu mai putem invoca excepțiile.

Să amintim însă că și acestor arbitri care adastă ore întregi pe peroane sau prin sălile de așteptare, publicul le cere (pe bună dreptate) să fie în permanență atenți, să se concentreze pe parcursul întrecerii, să dicteze într-o fracțiune de secundă decizia cea mai justă, strict conformă cu litera regulamentului. Dacă greșesc, sînt imediat reprobați.

Poate că o parte din oprobriul public ar trebui să fie îndreptat și spre acele gazde care și-au uitat îndatoririle.

H. CONSTANTIN

Discuții lîngă mantinelă

A început campionatul prea devreme? Discuțiile pe patinoar, în pauza sau chiar în timpul meciurilor, se învîrtesc persistent în jurul acestei probleme. Formațiile provinciale pledează — prea tîrziu acum, dar țintind sezonul viitor! — pentru oportunitatea unei amînări. Argumentul principal? Faptul că ar avea mai mult timp pentru pregătire. Echipele bucureștene, avantajate de existența patinoarului artificial în Capitală, argumentează justețea actualei programări.

Și atunci unde este adevărul? La prima vedere și unii și cellalți se pare că au dreptate. Dar lucrurile nu trebuie privite cu ușurință. Și pentru aceasta să ne amintim că principala carență a hocheiului nostru o constituie slaba lui dezvoltare de masă, reflectată în numărul îngrijorător de mic de echipe și jucători. Situație tristă, dacă vreți, dar reală! Avem un număr prea mic de secții de hochei. De pildă, n-am reușit să găsim încă o echipă care s-ar fi putut alătura celor 7 care, în prezent, își dispută titlul de campioană a țării (dacă e să fim drepți, atunci trebuie să spunem că în realitate și-l dispută doar două: Steaua și Dinamo!).

La atingerea acestui nivel nedorit au concurat mai mulți factori. Să-i reținem pe cei esențiali: a) **o secție de hochei se formează și se întreține, mai ales, extrem de greu** și b) **activitatea competițională internă era pînă nu de mult foarte săracă, ponderea avînd-o pregătirile și jocurile de verificare ale selecționatei naționale.** Din aceste motive au dispărut din lumea hocheiului nostru orașe cu frumoase tradiții în acest sport: Brașov, Tg. Mureș, Galați, Rădăuți, Sighișoara.

În prezent, cu un program competițional intern mai bogat, lucrurile s-au mai îndreptat. La Cluj există o mai mare preocupare pentru hochei, iar la Brașov și Rădăuți tradițiile reînvie, efectiv, din cenușă! Calendarul intern mai amplu și mai variat dă acum un sens existenței secțiilor, reanimă entuziasmul unor antrenori sau instructori. Și atunci să ne plîngem că primul tur al campionatului a început prea devreme? Nici vorbă! (c.a.).

REZULTATE SCONTATE ÎN ETAPA A II-A

O victorie categorică a dinamoviștilor bucureșteni în fața Avîntului Gheorghieni s-a înscris ieri dimineață ca prim rezultat al celei de a doua etape din primul tur al campionatului.

După-amiază, primul meci al programului ne-a făcut să asistăm, din nou, la o mare risipă de energie a echipei din Miercurea Ciuc, dar cu efecte... minime. Victoria acestei formații, în trecut cea mai bună în hocheiul nostru, s-a conturat și de această dată greu.

Etapa s-a încheiat cu o nouă victorie a campionilor. Echipa Steaua, la fel de activă ca în prima zi, a întrecut fără dificultate Petrol-Geologie București.

Rezultate:

DINAMO BUCUREȘTI — AVÎNTUL GHEORGHIENI 17—1 (4—0, 6—0, 7—1). Au marcat: Florescu (3), Moiș (3), Pană (2), Boldescu (2), Marian (2), Basa, Făgăraș, Corduban, Ciubotaru și Huțanu pentru Dinamo; Varadi II pentru Avîntul.

Arbitrii: Fl. Marinescu și I. Smerecinschi.

AVÎNTUL MIERCUREA CIUC — TÎRNAVA ODORHEI 5—1 (2—1, 2—0, 1—0). Au înscris: C. Antai (2), Andrei, I. Szabo și Ferenczi pentru Avîntul și Szőcs pentru Tîrnava.

Arbitrii: N. Turceanu și M. Hușan.

STEAUA — PETROL-GEOLOGIE 11—2 (5—0, 4—1, 2—1). Realizatori: Traușan (3). Czaka (3), Iordan, Biro, Ștefanov, Peter, Calamar, respectiv, Mezei și Fenici.

Arbitrii: C. Sgincă și Fl. Gubernu.

Programul de azi: ORA 9: Agronomia Cluj — Avîntul Gheorghieni; ORA 17: Dinamo București — Petrol-Geologie București; ORA 19: Steaua — Tîrnava Odorhei.

Medicina și performanța

● Una se stabilește, alta se face ● Medicul sportiv = „acarul Păun"!? ● De ce nu s-a încheiat în acest an testarea candidaților olimpici?

Din partea dr. VIRGIL IGNAT, specialist în medicina culturii fizice la C.M.S., am primit — la redacție — cu cîteva săptămîni în urmă, aceste rînduri:

„Înaintea meciului cu Universitatea Cluj, medicul echipei Rapid ne-a rugat să efectuăm un control complex unor jucători ai acestei formații. A doua zi s-au prezentat Dumitriu, Codreanu și Dinu, însoțiți de antrenorul Valentin Stănescu. Ne-a impresionat plăcut grija antrenorului, dar am regretat lipsa medicului de la care am fi putut primi rezultatele observațiilor sale anterioare. Sportivii au fost examinați cu atenție, iar concluziile noastre precizau că toți cei trei prezintă evidente fenomene de oboseală. În asemenea cazuri, recomandările medicale se discută cu doctorul echipei. În lipsa acestuia, am stat de vorbă cu antrenorul și am socotit necesară o întrerupere a activității fotbalistice pe timp de 10 zile, precum și deplasarea jucătorilor examinați într-o regiune subcarpatică. Toate aceste măsuri vizau deconectarea nervoasă și refacerea potențialului lor fizic. Am găsit înțelegere deplină la Valentin Stănescu, care mi-a declarat că îi va trimite pe cei 3 la munte, împreună cu antrenorul secund însărcinat să le întocmească un program variat și plăcut. M-a surprins, deci, cînd peste cîteva zile am citit în cronica meciului „U" Cluj — Rapid că Dumitriu și Codreanu au fost introduși în formație. Primul a trebuit să părăsească terenul în min. 18, accidentat".

★

Întrucît raportul medic-antrenor și medic-sportiv, reflectat și în performanță preocupă cercuri din ce în ce mai largi de specialiști, atît în țară cît și peste hotare, publicăm mai jos articolul directorului Centrului de medicină sportivă din București, dr. ION DRĂGAN, considerînd discuția în continuare, deschisă.

Sportului contemporan îi sînt caracteristice performanțe pînă de curînd nebănuite. Și viitorul este încă larg deschis. În asemenea condiții rezultatele sportive de mare valoare nu sînt posibile fără aportul omului de știință, chemat să elucideze, să facă necunoscutele — cunoscute. Iar medicul este, desigur, cel dintîi care o poate face.

Rolul lui trebuie să înceapă evident, încă din asociații și cluburi, acolo unde se făurește performanța, continuînd cu o augmentare de sută la sută în loturi și federații.

Medicului sportiv i se cere o desăvîrșită pregătire profesională, o înaltă ținută morală. El este ultimul căruia i s-ar putea permite aprecieri sau speculații în afara adevărului științific pur. Medicul poate și trebuie să participe la selecția inițială pentru a stabili, pe temeiuri obiective, aptitudinile și înclinațiile unui tînăr, să indice antrenorului căile de cultivare a acestora. În munca de pregătire sportivă propriu-zisă medicul se poate ocupa de păstrarea și promovarea stării de sănătate a sportivului precum și de evaluarea capacității lui de efort. Dar, de aici și pînă la a face pronosticuri asupra performanței, de a solicita medicului intervenții miraculoase în procesele de recuperare, de sporire a performanței, este un drum periculos, care poate deschide poarta obscurantismului, dacă nu chiar și pe cea a necinstei.

Apreciind că s-au obținut importante realizări în domeniul medicinii sportive din țara noastră, credem că este momentul ca această ramură a științei să se afirme net. Beneficiem de o rețea de specialitate a Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale, de o medicină a culturii fizice, afiliată la organismul internațional, F.I.M.S. (Federația internațională de medicină sportivă), cu un for metodologic, Centrul de medicină sportivă, care asigură atît asistența și controlul medical al loturilor naționale, cît și o activitate de cercetare și perfecționare de cadre.

Cu toate aceste realități, în ultimul timp se fac auzite voci care, analizînd activitatea medicală, își formulează intervențiile cam în acest mod:

„Medicii sportivi nu-și aduc contribuția la pregătirea sportivilor fruntași, nu conlucrează în măsura cuvenită la dobîndirea unor performanțe" etc., dîndu-se exemple din rîndul sportivilor ale căror rezultate comparate cu normele olimpice lasă încă de dorit (atletism, ciclism și altele).

Este oare etic să se arunce asupra medicinei sportive slabele performanțe în unele ramuri de sport? Asemenea afirmații arată, mai curînd, lipsa de răspundere pentru marile rezultate, tocmai a acelor tovarăși specializați pentru această muncă. În condițiile pregătirii olimpice această optică poate crea un alibi artificial pentru eventuale insuccese în viitor! Și pentru că vorbim de pregătirea olimpică este bine să facem cîteva precizări. În urma cercetărilor efectuate în țară și a schimbului de experiență cu specialiștii străini, s-au elucidat, în mare parte, aspectele aclimatizării.

Încă din 1965, într-un material amplu, s-au arătat concluziile și propunerile. Ce s-a realizat pînă acum? Destul de puțin. Testarea candidaților olimpici care trebuia terminată în acest an, n-a putut fi îndeplinită integral. Acțiunile de testare organizate în afara țării au fost, după părerea noastră, insuficient pregătite și în unele cazuri organizate fără consultarea comisiei M.S.P.S. pentru sportul de performanță. Putem aprecia că sîntem în întîrziere și aceasta numai din motive organizatorice.

În discuțiile purtate recent cu antrenorul echipei franceze de natație, acesta ne mărturisea că înotătorii săi sînt controlați medical la începutul și sfîrșitul sezonului și, bineînțeles, în caz de îmbolnăviri. Totuși, în această echipă există recordmani mondiali și europeni și nimeni nu ridică problema aportului medical, pe cînd la noi, unde medicul participă ZI DE ZI la pregătire (!!) a ajuns un fel de „acar Păun" al multor insuccese sportive. Cu ocazia vizitelor făcute în instituția noastră de prof. V. Korobkov, directorul Institutului de cercetări din Moscova și de dr. Weideman, directorul Institutului din Freiburg, aceștia ne relatau că-i examinează complex pe sportivi, de 2—3 ori pe an, dau rezultatele și indicațiile medicale antrenorilor, iar aceștia își alcătuiesc planul de pregătire și, bineînțeles, răspund de rezultate.

Nu sîntem de părere că prezența medicului este absolut necesară toată ziua pentru a supraveghea 6—10 sportivi. Considerăm că medicul avînd nevoie de investigații mai complexe intră în „criză de timp" în interpretarea și verificarea acestor date pentru discutarea lor cu antrenorul.

Lotul nostru de scrimă s-a deplasat în Cuba pentru 3 săptămîni, concurînd apoi la Montreal la campionatele mondiale, unde a și cucerit titlul suprem la floretă echipe — băieți. Timp de 5 săptămîni lotul a fost lipsit de aportul medicului și totuși — nota bene — nu s-a făcut remarcată această absență, iar rezultatele au fost dintre cele mai bune.

Considerăm că este cazul să se instaureze un spirit de sportivitate și în relațiile dintre medic (medicină sportivă) și organele mișcării sportive (antrenori, metodiști, conducători sportivi), care să elimine arbitrariul ori fuga de răspundere atunci cînd rezultatele nu sînt cele dorite.

Să analizăm lucid contribuția (sau lipsa de contribuție) a fiecărui factor în procesul performanței sportive, de pe poziții științifice.

Am abordat aceste relații, MEDIC-PERFORMANȚĂ, MEDIC-ORGANE ALE MIȘCĂRII SPORTIVE, în ideea de-a face cunoscută opiniei publice o activitate deseori ignorată în momentele de entuziasm ale succeselor, o activitate dificilă deseori și expusă multor interpretări și, în fine, în dorința de a preciza pentru toți cei ce lucrează în acest domeniu rolul și posibilitățile medicului, căruia îi solicităm o înaltă probitate științifică și obiectivitate în munca sa.

Promisiunea lui Francisc Bola

...15 octombrie '67. Sala sporturilor din Timișoara. Festivitate de premiere la finalele campionatelor republicane de seniori la „libere". Pe podiumul învingătorilor, la cat. 87 kg., a urcat Francisc Bola, care a îmbrăcat tricoul de campion național pentru a 11-a oară.

După cîteva clipe, m-am apropiat de campion cerîndu-i părerea despre apropiata confruntare din India.

— Ce zici, Feri, cum va fi la mondiale?

— **Unii au spus că, la 35 de ani, sînt prea bătrîn pentru lupte, și că, de acum, ar trebui să las locul altora. De acord. Voi lăsa locul celor mai tineri, dar cu o condiție: să fie mai buni decît mine! Și în această întrecere cu noua generație am pornit cu toate forțele. La europenele de la Istanbul am scăpat, printre degete, medalia de aur datorită unei jumătăți de punct (penalizare) acumulată în plus față de sovieticul Boris Gurevici, cu care am terminat la egalitate în finală. Sper ca la Delhi să reeditez performanța înregistrată la C.M. de la Manchester, unde am cucerit medalia de argint.**

14 noiembrie, Delhi. Pe „stadionul național", Francisc Bola și-a încercat iarăși șansele pentru cucerirea titlului de campion al lumii. În finala categoriei de 87 kg el s-a întîlnit din nou cu Boris Gurevici.

Începutul luptei a fost marcat de o încleștare epuizantă. Gurevici a adoptat o tactică strict defensivă și 8 minute nici unul din ei nu a realizat vreun punct. Apoi, Bola a încercat o doborîre, dar a ratat-o și a fost prins în „clește" de Gurevici, care a acumulat astfel punctele necesare victoriei. Francisc Bola a intrat din nou în posesia medaliei de argint, respectîndu-și promisiunea.

17 noiembrie. La puțin timp după sosirea delegației sportivilor români care au participat la mondialele de la Delhi, în holul aeroportului Băneasa am stat de vorbă cu Francisc Bola.

— Felicitări! Cum a fost?

— **Greu... Ah, de n-ar fi fost sorții și... Gurevici! Sper să-mi iau însă revanșa asupra lui la J.O. din Mexic și dorese din tot sufletul ca „argintul" cîștigat la Delhi, să-l schimb pe o medalie de aur...**

De ce nu? Gîndindu-ne că suedezul C. Westergreen, multiplu campion olimpic avea 47 de ani cînd a cîștigat ultima sa medalie de aur într-un concurs de amploare, îl credem pe luptătorul nostru atunci cînd afirmă că drumul lui spre medalia de aur... continuă

★

Maestrul emerit al sportului, Francisc Bola a început să practice luptele în 1955 la Dinamo Baia Mare. Primul antrenor, Iuliu Tukacs l-a descoperit în secția de atletism (Bola a fost aruncător de greutate — cea mai bună performanță a sa 13,60 m). Acum el face parte din secția de lupte a clubului Mureșul din Tg. Mureș, avîndu-l ca antrenor pe Ștefan György. Gîndindu-ne la succesele repurtate de Francisc Bola, trebuie să amintim neapărat și numele antrenorului lotului republican, Ion Crișnic, care s-a ocupat de pregătirea lui.

Gheorghe CIORANU

Adnotări la ultimele concursuri atletice

● MAI BINE CA LA CIUDAD DE MEXICO! ● ALERGARE PE TEREN PLAT? ● FETELE... OCOLESC CROSUL?

Ultimele două competiții republicane de atletism ale acestui sezon s-au desfășurat la Pitești, sîmbătă (20 km marș) și duminică (finala campionatului de cros). Referitor la campionatul de marș ziarul nostru a publicat (în numărul de duminică) doar cîteva rezultate. Revenim acum, cu unele amănunte.

Cursa s-a desfășurat pe șoseaua Pitești — Cîmpulung Muscel, participanții bucurîndu-se de o vreme splendidă. La start s-au aliniat 25 de concurenți, în fruntea cărora s-a instalat îndată după plecare campionul republican la 50 km, Ion Găsitu (Steaua), talonat îndeaproape de un pluton în care se aflau campionul balcanic Leonida Caraiosifoglu (Dinamo), colegul său de club Vasile Ilie, Nicolae Rinceanu (Steaua) și Marin Perșinaru (P.T.T.). După ce N. Rinceanu pierde contactul cu grupul fruntaș, la km 7 rămîne în urmă și I. Găsitu, întrecut de trio-ul Caraiosifoglu — V. Ilie — Perșinaru. La punctul de întoarcere de la km 10 cronometrorii marchează un timp intermediar foarte bun — 47:18,0. Cei trei lideri mărșăluiesc cot la cot pînă la km 13, unde Perșinaru primește un avertisment pentru marș neregulamentar și începe să piardă teren.

La km 15 al cursei, Caraiosifoglu luase un avans de cîțiva metri asupra lui Vasile Ilie. Treptat avansul său crește, ajungînd la un moment dat de aproximativ 100 m. La reintrarea pe străzile Piteștiului, cu nici un kilometru înaintea sosirii, Caraiosifoglu e îndrumat greșit pe o stradă laterală, trebuind apoi să se întoarcă. Astfel, el a fost cronometrat în timpul de 1 h 33:23,4, mai bun decît recordul țării (1 h 33:43,0), dar inferior posibilităților sale actuale de obținerea unei cifre sub 1 h 33, cît este norma de maestru al sportului. Vasile Ilie (locul 2) a realizat, de asemenea — cu 1 h 33:36,4 — o cifră superioară vechiului record republican, iar Marin Perșinaru (locul 3) și-a întrecut recordul personal obținînd 1 h 34:25,8. Poate nu este lipsit de interes — deși altitudinea impune cu totul alte condiții de concurs — să arătăm că la recenta Săptămînă preolimpică, performanța cîștigătorului în proba de 20 km marș (mexicanul Jose Pedraza) a fost de 1 h 34:22,0.

Finaliștii crosului — desfășurat duminică pe platoul din parcul Trivale — nu au mai avut condițiile atmosferice din ziua anterioară. Cerul a fost înnourat tot timpul întrecerilor, temperatura a fost scăzută, iar umiditatea mare. Întrucît în ziarul de luni am derulat filmul probelor, astăzi vom aduce în plus cîteva aspecte de ordin organizatoric. Se știe că acest concurs conta și ca selecție a lotului care va începe pregătirile pentru crosul balcanic de la Istanbul (31 martie 1968). Acolo — după cum ne mărturisea recordmanul republican Andrei Barabaș — traseul este foarte accidentat, cuprinzînd — în afara unei porțiuni de 100 m de teren plat — numai urcușuri și coborîșuri, trecînd prin albia unei ape, peste arături sau pămînt mlăștinos. Deci, un parcurs de foarte mare dificultate, presărat cu numeroase obstacole naturale. Or, la Pitești, „bucla" de 1 000 m a junioarelor a avut o singură pantă, destul de lină, iar celelalte categorii de concurenți au alergat pe o buclă de 2 000 m pe care apăruse în plus un fel de groapă (unde s-au și produs cîteva entorse de gleznă). În rest, cărări plate, bine curățate de pietre și chiar de frunze. Adevăratul traseu de cros este cel de la Istanbul! Pentru o reprezentare valoroasă în anul viitor, avem datoria să ne pregătim pe terenuri cu profil asemănător. Atragem atenția asupra acestei probleme, întrucît știm că selecția echipei care va face deplasarea în Turcia este programată — în principiu — tot pe traseul din Trivale.

Desfășurarea în 1966 a campionatului republican de cros la Pitești crease o oarecare experiență organizatorică, dusese la niște constatări care ar fi trebuit urmate de măsuri. În practică nu a fost așa! Chiar dacă pe concurenți, după ce treceau linia de sosire, îi aștepta o ceașcă de ceai cald, nu se poate spune că s-a făcut totul pentru ei. S-a simțit lipsa unei amenajări chiar improvizate (o baracă, un cort mare sau un... autobuz) în care să se poată face dezechiparea. Măsura ar fi fost binevenită și în cazul arbitrilor din secretariatul concursului, care au lucrat în condiții grele.

În ce privește participarea — o singură remarcă. Cei 303 concurenți au fost repartizați astfel: 183 în cele două probe de juniori (67 fete + 116 băieți) și numai 120 în trei probe de seniori. Nu putem crede că, în toată țara, există doar 23 de atlete senioare pentru care participarea la o finală de campionat republican să reprezinte o mîndrie.

Adrian IONESCU

De ce n-a fost prezent „regulamentul" la locul de concurs?

Epilog nedorit, în special prin discuțiile pe care le-a stîrnit, la ultima probă a campionatelor republicane de cros de la Pitești. Este vorba de întrecerea pe echipe a seniorilor a cărei cîștigătoare a fost stabilită la „masa verde", abia la 24 de ore de la încheierea competiției.

Cum s-a ajuns la această situație? Pur și simplu din necunoașterea regulamentului competițiilor de atletism sau mai bine zis dintr-o greșită interpretare a prevederilor acestuia. După cum a relatat trimisul nostru la Pitești, *Ad. Ionescu*, la încheierea cursei seniorilor în clasamentul pe echipe Dinamo și Steaua s-au aflat la egalitate de puncte, cîte 18. Cui trebuia să i se acorde, deci, titlul? Părerile au fost împărțite. Unii au susținut că Dinamo este campioană pentru faptul că Nicolae Mustață a fost cel mai bine clasat între alergătorii celor două formații aflate în „litigiu"; alții au apreciat că Steaua a obținut victoria deoarece al patrulea concurent al său (Șt. Marcu) a terminat cursa înaintea celui de al patrulea dinamovist (D-tru Buiac). În plus, a mai existat și părerea ca titlul să fie acordat echipei care a avut mai bine clasat pe cel de al cincilea echipier, deci lui Dinamo pentru că Steaua a luat startul cu o echipă formată doar din patru alergători.

În locul discuțiilor, ar fi fost, desigur, mai indicat să se apeleze la litera regulamentului, dar — lucru de necrezut — la Pitești, la locul de concurs, n-a existat nici măcar un exemplar al regulamentului nostru intern sau al celui internațional (!?). Dacă ar fi existat se putea afla că la pagina 62, art. 33, punctul 8, alin. C, stă scris negru pe alb: *„Dacă se întîmplă vreun caz de egalitate la suma totală a punctelor, întîietatea va fi acordată acelei echipe al cărui ultim alergător luat în considerație la punctaj va fi terminat mai aproape de primul alergător sosit în cursă".*

În această situație titlul de campioană republicană a fost acordat formației Steaua. Dar, de ce a fost nevoie de acest epilog?

r. vil.

ATITUDINI

Se va închide aici lanțul slăbiciunilor?

Lanțul slăbiciunilor. A ieșit la iveală în Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Primele verigi au fost prinse în luna iunie. Iată cum au stat lucrurile...

În localitate a făcut popas un circ. Este un lucru firesc. Nefiresc este însă, ca circul să primească decizia de parcare pe un teren de sport. Într-o singură noapte, terenul de fotbal al asociației sportive Energia Termocentrala Borzești s-a transformat în amplasament pentru menajerie. A fost montat podiumul, s-au fixat tribunele, gradenele.

De aici, conflictul. Fiindcă terenul cu pricina nu era, cum am precizat, al nimănui. Cînd Sfatul popular al orașului a dat dispoziția respectivă, nimeni n-a fost întrebat — nici consiliul asociației sportive Energia și nici organele sportive locale.

A plecat circul. Sportivii de la „Energia" au uitat de necaz. Au îndepărtat rumegușul și cutiile de conserve, au căutat să vindece rănile terenului lor, brăzdat de roțile autocamioanelor care transportaseră utensilele circului. Și, încet, încet, totul a reintrat în normal.

Iată-ne în octombrie. În oras a apărut un alt circ. Precedentul fiind creat, diriguitorii de la Sfatul popular n-au stat prea mult pe gînduri:

— Circul va fi găzduit pe același teren.

Cum s-ar spune, alte verigi din acest lanț al slăbiciunilor. Organele sportive locale n-au mai așteptat să apară... un al treilea circ. Ne-au sesizat. Mai mult: ne-au invitat să luăm cunoștință, pe viu, cu faptele.

★

Discutăm cu autorul aprobărilor în litigiu. Numele său: ing. Mircea Ciobanu. Calitatea: vicepreședinte al Sfatului popular orășenesc. Vădește o oarecare iritare.

— Vreți să știți pentru ce am preferat terenul cu pricina? Fiindcă, de fapt, nici n-am știut că acolo este vorba de un teren de sport, omologat. Nu-l am în planul Sfatului. Sînt, într-adevăr, montate două porți pentru fotbal, dar...

Aceasta o spune ing. M. Ciobanu, om care, vă rog să rețineți, este și membru în biroul consiliului orășenesc pentru educație fizică. O spune, nu înainte de a-i reproșa președintelui C.O.E.F.S., care i-a atras atenția că este vorba de un teren OMOLOGAT:

— Bine, tovarășe Grunzu, pentru treaba asta era nevoie să sesizezi Bucureștiul? N-ar fi fost mai simplu să rezolvăm problema aici, între noi, pe plan local?

Firește că ar fi fost mai simplu, tovarășe inginer Ciobanu.

Cum? Dovedind un dram de înțelegere. Dacă n-ați ajutat la reamenajarea terenului (în Sfat răspundeți tocmai de resortul construcții), cel puțin să nu fi făcut greutăți sportivilor în activitatea lor. Prin calitatea ce o aveți, știați — nu încape nici un dubiu — că s-ar fi găsit și alte soluții. De pildă, parcarea celor două circuri pe terenul viran din vecinătatea Liceului nr. 1. Ar fi fost și mai aproape de centru. Dar, nu! V-ați fixat de la început asupra terenului „Energia" și n-ați mai dat înapoi. Să fie acesta un mod de transpunere în viață a planului de măsuri elaborat de secretariatul Comitetului regional Bacău al P.C.R., cu privire la îmbunătățirea activității de educație fizică? În capitolul IV al acestui plan de măsuri, referitor la baza materială, se precizează:

„Sfaturile populare vor purta întreaga răspundere pentru organizarea și întreținerea bazei materiale a sportului din regiune. Ele se vor ocupa îndeaproape de îndeplinirea ritmică a planului de investiții pentru sport pe anul 1967".

Recomandările sînt foarte precise. Dar, din păcate, vicepreședintele Sfatului popular al orașului le-a trecut cu vederea.

Acum, ing. Ciobanu vrea să tempereze spiritele.

— Cu acest teren avem gînduri mari. În primăvară, vrem să-i aducem o serie de îmbunătățiri. Eventual, îl vom îngrădi...

Oamenii — sportivii și iubitorii de sport — sînt sceptici. Au și motive. După necazurile cu cele două circuri... Singur, ing. Ciobanu ne poate dovedi, prin fapte, cît preț se poate pune pe promisiunile sale.

Tiberiu STAMA

Cînd va juca Politehnica cu M. T. K.?

Clubul sportiv Politehnica București a propus clubului M.T.K. din Budapesta ca meciurile dintre echipele feminine de baschet, contînd în al doilea tur al „Cupei campionilor europeni", să se dispute la 2 decembrie la București și la 8 decembrie la Budapesta.

„Cupa Olteniei"

Echipele participante la „Cupa Olteniei" au oferit publicului prezent în sala Electroputere din Craiova, spectacole atrăgătoare. Tinerii și tinerele jucătoare au arătat cunoștințe tehnice și tactice avansate și o pregătire fizică bună. În urma desfășurării partidelor, au fost stabilite următoarele clasamente: băieți: 1. Școala sportivă Craiova, 2. Știința Băilești, 3. Luceafărul Tr. Severin, 4. Elevul Tg. Jiu; fete: 1. Universitatea Craiova, 2. Școala sportivă Tr. Severin, 3. Elevul Tg. Jiu, 4. Cimentul Tg. Jiu. (T. ȘTEFĂNESCU — coresp.).

Restanțele Crișului Oradea

Ținînd seama de condițiile speciale în care s-a produs neprezentarea echipei Dinamo Oradea (acum Crișul Oradea) la meciul cu Dinamo București, federația a hotărît reprogramarea partidei pentru o dată ce va fi stabilită ulterior. Celelalte două restanțe ale Crișului Oradea vor avea loc la 1 decembrie (cu Rapid București) și la 12 decembrie (cu Politehnica Galați).

La sfîrșitul săptămînii, în Capitală

La sfîrșitul săptămînii se va disputa o nouă etapă în cadrul diviziilor A și B la baschet masculin și feminin. În Capitală, partidele se vor disputa după următorul program: sîmbătă, sala Giulești, de la ora 17: I.C.F. II — Școlarul București (f. B), Rapid — Dinamo București (m. A), Construcții — Petrolul Ploiești (m. B); sala Floreasca, de la ora 16,30: Academia Militară — I.C.F. II (m. B), I.C.H.F. — Progresul București (m. B), Voința — Progresul București (f. A), I.C.F. — Rapid (f. A); duminică, sala Floreasca, de la ora 8: Voința — Universitatea Iași (m. B), Arhitectura — Universitatea Iași (f. B), Politehnica — Mureșul Tg. Mureș (f. A), Politehnica — Comerțul Tg. Mureș (m. A), Universitatea — Pedagogic Constanța (f. B).